

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Poned., 22. lipnja</i>	18.30 + Franjo Ševrović
<i>Utorak, 23. lipnja</i>	18.30 U zahvalu i blagoslov ob. Smodek i Ledinski
<i>Srijeda, 24. lipnja</i>	18.30 + Ivan Prebeg Možar <i>Sv. Ivan Krstitelj</i>
<i>Četvrtak, 25. lipnja</i>	18.30 + Mihovil Božičević
<i>Petak, 26. lipnja</i>	18.30 + Roža Paušić i ob. Prebeg Možar; Nikola i ob. Juričić; Dijana Jurković; Ivan Gračanin
<i>Subota, 27. lipnja</i>	16 h CEROVNIK: Vjenčanje: Dušan Miščević i Amanda Čolić 18 h SVETIŠTE: Vjenčanje: Ivan Stipetić i Ana Bokulić
<i>28. lipnja - 12. nkg</i>	10 OŠTARIJE: Misa za narod
DAN GOSPODNJI	12 CEROVNIK: Proslava Prve Sv. Pričesti - Po nakani (al)

1. MLADU NEDJELJU – danas posvećujemo molitvi Presvetom Srcu Isusovom za naše obitelji, osobito kao zahvalu na kraj školske i vjeronaučne godine te kao zagovor za blagoslovljen izbor životnog poziva, smjera svih osmaša i maturanata u nastavku školovanja. Dođite, pohodite Presveto i pomolite se za sebe i mlade. Popodnevna misa je u 17 sati.

2. MINISTRANTSKI susret – održan je u četvrtak, 18. lipnja u Senju uz sudjelovanje 200-tinjak ministranata i 20-tak svećenika. Iz dekanata je bilo njih 90-tak.

3. VOJNOVAC – hvala svima koji su se uključili na proslavu Sv. Ante u ozračju 20. obljetnice dolaska prognanika iz Bosne i Hercegovine na naš Ogulinski prostor. Tada je „zaživjela“ i filijala Vojnovac u vrijeme župnikovanja vlč. Zlatka Sušića. Zahvalnu misu vodio je preč. Robert Zubović, dekan ogulinski. Na misi je pjevao zbor pjevača s Vojnovca i Cerovnika te Oštarija i Skradnika pod vodstvom prof. Franje Puškarića. Potom je dekan otvorio izložbu slika Marija Puškarić pod naslovom „Sv. Anti – čuvaru naše Domovine“. Radost susreta uveličale su pjevačice Ženske udruge Katarine čiji je ovo prvi pjevani nastup.

4. OBNOVA CRKVE – na Cerovniku je započeto slaganje skele za obnovu krova; i nastavlja se uređenje Spomen sobe svećenika mučenika vlč. Dragutina Fifke te nabavka sredstava za izradu dva nova zvana i elektrifikaciju sva tri zvana. Pomozite svojim novčanim prilogom radove koji su u tijeku. Dar možete darivati poslije svake mise ili uplatiti na račun:

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

5. IVANJSKI kres i ove godine orgniziraju mještani Ravnica. Tradicionalno biva paljen na Barička u Desmerica te na Cerovniku u Magdići. Javlja se ideja paljenje kresa i pokraj crkve Sv. Katarine na Viničići. Kres uoči Sv. Ivana Krstitelja potiče žar ljubavi prema Bogu i ljudima. Paljenje u Ravnicama biti će u utorak, 23. lipnja s početkom u 20.30 h.

6. IVANJA u Tounju slaviti će se u srijedu, 24. lipnja misom u 12 h koju predvodi fra Branimir Novokmet, odgajatelj i duhovnik bogoslova u zagrebačkoj Dubravi.

7. VJENČAT će se Ivan Stipetić i Ana Bokulić. Ivan je rođen 1985. godine u Ogulinu od Milana i Emire r. Forić. Kršten je i krizman u Ogulinu; po zanimanju je elektrotehničar, a živi u Podvrhu. Ana je rođena 1982. godine u Ogulinu od Zorka i Ljerke r. Neralić. Krštena i krizmana je u Oštarija; po zanimanju je prvostupnica ekonomije, a živi u Zagrebu. Vjenčanje će biti u subotu, 27. lipnja u 18 sati u Svetištu u Oštarijama.

8. ŽU KATERINE – prikulja novac za zvono i danas organizira 1. Seosku olimpijadu.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail:www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

21. lipnja 2015. • 12. NKG • God. VI. • br. 25 (251)

„Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?“ (Mt 4,35-41)

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: Uvečer istoga dana kaže im: "Prijedimo prijeko!" Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. Najednom nastaje žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihi! Umukni!" I smiri se vjetar i nastaje velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašise pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Isusovo spavanje...

Isusovo spavanje izraz je njegove sigurnosti i suverenosti, učenici shvaćaju kao njegovu nebrigu i ravnodušnost, a mi je možemo shvatiti kao Božju odsutnost, strah koji samo vidi opasnost i propast - "svatko je samom sebi bližnji!, svatko treba sam vidjeti kako će proživjeti krizu“, posljedice su ovakvog razmišljanja. Ovom odgovara i bračka priča: "jaše čovjek na mazgi i idu putem koji vodi preko gomile (suhozida) zid se ruši, čovjek skače s mazge i kaže: "mozge svak gleda sebe!"

U Isusovom spavanju možemo, osim povjerenja u samoga sebe i Boga, nazrijeti možda i povjerenje u sposobnosti, u odgovornosti, povjerenja u Boga samih učenika. Jer on ima vrlo jaku ulogu u stvaranju povjerenja. Tekstovi iz svih prenesenih iskustava u svetoj povijesti, gdje se Bog u povezanosti s gospodarenjem (suverenostu) nad vodama pokazuje kao spasitelj iz bezizlaznih situacija (knjiga Izlaska i Jona kao i 107. psalam) mogu nas ohrabriti da učinimo korake iz straha, nemarnosti, strave, sebičnosti (egocentizma) predodžbi, uz pomoć povjerenja, hrabrosti, vjere, ljubavi i slobode. I sebe činiti sve više i više novim ljudima i početi shvaćati ono što je već po krštenju počelo.

I kad Isus oštro kritizira svoje učenike važno je da oni dođu k njemu sa svojim strahovima, njemu reknu - bilo u obliku prigovora, tužbe, jer on stoji uz njih kad brod njihove vjere tone. I stvarno, on može umiriti valove. Učenici su mogli lagano, ali sigurno naučiti da mogu to isto po njegovu imenu i u njegovu imenu. Konačno, postavlja se pitanje: "Vjerujem li da je Bog važniji, jači, stvarno prvi, nego svi drugi, nego svi moji doživljaji, predodžbe, želje i strahovi, nego moja mišljenja i mišljenja drugih, sve ono što općenito nazivamo "stvarnostima?"

VODIČ KROZ ENCIKLIKU

Evo o čemu govori nova enciklika pape Franje 'Laudato si'

Ovo je priručni vodič pri prvome susretu s Enciklikom, koji je pomaže razumijevanju cjeline teksta kao i pojedinih njegovih naglasaka

Prve dvije stranice predstavljaju cjelinu enciklike Laudato si' ili Hvaljen budi, poslije čega, svaka slijedeća stranica odgovara po jednom poglavlju; izlaže njegov cilj te donosi pojedine ključne odlomke (brojevi naznačeni u zagradama, upućuju na odgovarajuće odlomke enciklike). Na posljednje dvije stranice donesen je cjeloviti sadržaj enciklike.

Kakav svijet želimo predati onima koji će doći poslije nas; djeci koja odrastaju (160)? Ovo pitanje nalazi se u središtu enciklike, kao brižnost pape Franje za zajednički nam dom te zatim prosljeđuje: ovo pitanje ne odnosi se samo na izdvojeno okruženje, budući se pitanje ne može postaviti djelomično, a to nas pak navodi na pitanje o smislu opstojnosti i njezinih vrijednota, u temelju društvenog života: Zbog kojega smo se cilja pojavili u ovom životu? Za što to mi radimo i oko čega toliko nastojimo? Zašto nas ova zemlja treba?: Ne postavimo li si ova temeljna pitanja – smatra Papa – ne vjerujem da će naše ekolojska nastojanja polučiti značajne rezultate.

Enciklika je dobila svoje ime sukladno zazivu svetoga Franje: Hvaljen budi, Gospodine moj (Laudato si', mi' Signore) koji u Pjesmi stvorova podsjeća na to da je Zemlja naš zajednički dom, i da je isto tako poput sestre s kojom dijelimo postojanje, i poput majke je koja nas prima u svoje naručje (1). Mi sami smo zemlja (usp. Post 2,7). Samo naše tijelo sastavljeno je od zemaljskih elemenata, čiji zrak nam daje dah i čija voda nas oživljuje i obnavlja (2). Sada se, ova zemlja, zlostavljana i opljačkana žali i jauci joj se pridružuju jaucima svih napuštenih u svijetu.

Papa Franjo nas poziva da ih osluhnemo, pozivajući svakoga pojedinačno i sve zajedno – pojedince, obitelji, lokalne zajednice, narode, kao i međunarodnu zajednicu – na ekološko obraćenje, prema riječima svetog Ivana Pavla II., što znači promijeniti smjer, uz pretpostavku ljepote i odgovornosti u zauzetosti za naš zajednički dom.

Papa Franjo istodobno priznaje da se osjeća sve veća svijest i osjetljivost za okoliš i za brigu o prirodi; sazrijeva iskrena i bolna zabrinutost za ono što se događa na našem Planetu (19), podiže pogled nade koja prožima cijelu encikliku i svima šalje jasnu i nadom ispunjenu poruku: Čovječanstvo je još uvijek sposobno za zajedničku suradnju pri izgradnji našega zajedničkog doma (13); Ljudsko je biće još uvijek u stanju posredovati na pozitivan način (58); i nije sve izgubljeno, jer su ljudska bića – sposobna poniziti se do krajnosti, sposobna isto tako i sebe nadići, vratiti se, odabrati dobro i obnoviti se (205).

Svakako, Papa Franjo se obraća katoličkim vjernicima, posuđujući riječi svetoga Ivana Pavla II.: kršćani na poseban način upozoravaju na dužnosti što se tiče stvorenja, dužnosti u sučeljavanju s prirodom i sa Stvoriteljem, dio su njihove vjere (64), ipak posebno se preporučuje ući u dijalog prema svima, s obzirom na naš zajednički dom (3): dijalog se nalazi posvuda u tekstu, a u 5. poglavlju postaje instrumentom suočavanja i rješavanja problema.

Papa Franjo već od samog početka podsjeća na to da su i druge Crkve i kršćanske zajednice – kao uostalom i druge religije – duboko zabrinute i razmišljaju nad temom ekologije (7). Štoviše, otvoreno ukazuje na prinos, počevši s onim dragoga ekumenskog patrijarha Bartolomeja (7), obilno citirano u brojevima 8–9.

U više navrata, Papa zahvaljuje protagonistima ovog nastojanja – koliko pojedincima toliko udrugama i institucijama – priznajući da su promišljanja nebrojenih znanstvenika, filozofa, teologa kao i društvenih organizacija, obogatila Crkvu u pogledu tih pitanja (7) te sve poziva na priznanje bogatstva kojega religije mogu ponuditi cjelovitosti ekologije za puni razvitak ljudskoga roda (62).

Raspored enciklike donesen je u odlomku broj 15 i razvija se kroz susljednih šest poglavlja. Započinje predstavljanjem sadašnjega stanja, na temelju najboljih, danas dostupnih, znanstvenih spoznaja (1. poglavlje), poslije čega slijedi pregled biblijske i judeo-kršćanske predaje (2. poglavlje); zatim uočavanje i prepoznavanje korijena problema tehnokracije i pretjerane egocentričnosti ljudskog bića i njihova analiza (3. poglavlje). Enciklika zatim predlaže (4. poglavlje) ekologiju cjelovitosti, koja jasno prepoznaje ljudske i društvene dimenzije (137), neraskidivo povezane s pitanjem okruženja. Pod tim vidikom Papa Franjo predlaže (5. poglavlje) pokretanje časnog i otvorenog dijaloga te poziva na sudjelovanje i zauzimanje svih razina društvenoga, gospodarskog i političkog života, koje bi izgradile jasan način donošenja odluka. Podsjetivši na to kako nijedan pothvat ne može biti učinkovit, ako nije prožet formiranom i odgovornom savješću (6. poglavlje), predlaže ideje koje bi u tom smislu, pomogle rastu i sazrijevanju na odgojnoj, duhovnoj, crkvenoj, političkoj i teološkoj razini.

Tekst završava dvjema molitvama; jednom ponuđenom svima koji vjeruju u Boga koji je svemogućí Stvoritelj (246) te drugom, ponuđenom onima koji ispovijedaju vjeru u Isusa Krista, s refrenom Hvaljen budi, kojim Enciklika započinje i završava.

Tekst je prošaran ključnim temama, koje su obrađene na različite načine i pod različitim vidicima, što doprinosi koherentnom jedinstvu enciklike:

1. uska i intimna povezanost siromašnih i krhkosti planeta (Zemlje);
2. uvjerenje da je sve na svijetu međusobno povezano;
3. kritika novih paradigmi i oblika moći koje proizlaze iz tehnologije;
4. poziv na traženje drugih načina razumijevanja gospodarstva i napretka;
5. vlastita vrijednost svakoga stvorenja;
6. humano značenje ekologije;
7. potreba za iskrenim i časnim raspravama,
8. velika odgovornost međunarodne i mjesne (lokalne) politike;
9. kultura odbacivanja i prijedlog novoga načina života (16). *Bitno.net*